

Vanaf Apeldoorn ben ik Nederland doorkruist naar Wormer, onder de chocolade-rook van Zaandam (er zit een cacao fabriek hier om de hoek ☺), naar de werkplaats van Ron van Gemeren Bedrijfssupport (jaja 't is een heel bedrijf hoor, zo'n hobby ☺).

NB: het vervoer langs 's heren wegen geschiedde wederom met papa's bus, i.v.m. met alle sneeuw-derrie op de weg, was dat wel weer heel fijn!!

Zaterdagochtend (30 jan.) zijn 'we' los gegaan, nou ja, Ron is los gegaan en ik heb wat 'administratieve' zaken geregeld, en natuurlijk de foto's (in het kader van 'gelukkig hebben we de foto's nog' ☺). 's Middags toch ook maar es de werkplaats in gedoken om de handjes uit de mouwen te steken. Luchtfilter er even uitgehaald en teruggezet en vooral geleerd hoe het niet moet in dezen ☺. Verder heb ik de hoogte + stand van het stuur bepaald, wat geholpen met het kuipwerk terugplaatsen en uiteraard Ron in de weg gestaan ☺. Zoals ik het nu beschrijft lijkt er weinig te zijn gebeurd, maar niets is minder waar! Nieuw gemonteerd: radiator beschermer, koplampbeschermer, opklapbare rem- en schakelpook, remvloeistofhouder beschermer, shock-proof Garmin (GPS) mount, stuurverhogers, carbon kappen voor generator- en dynamo deksel en tot slot (de gesponsorde!) TKC80 noppenbanden eronder. Bedankt Ron, voor al je tijd en technische kennis!!

Zelf ben ik de week erop 'wederom' actief geweest, ik heb namelijk gewikt en gewogen wat ik mee moet en kan nemen in mijn tasje achterop de motor tijdens de rally. Wat is het geworden: binnenband, rem- en koppelingshendel, rem- en schakelpook, bougie, bandenspanningsmeter, EHBOset (dank buurtjes ☺) en naast 2 blikjes Power Booster heel veel tyraps en ductape ☺ Onder de buddy kon ik de banden-reparatieset kwijt. Regenjas + broek en warmtejasje gaan 'los' mee onder een spin. Het enige wat ik nu nog moet regelen zijn torx, imbusleutels en PTFE spray. Kortom een kleinigheid.

Live los: Tot slot moest ik er zondag echt aan geloven: veldtest kledinguitrusting en of ik überhaupt nog wel kon rijden...☺ Toch wel weer heel spannend.... Tijd geleden.... Op 'de geheime zandvlakte' ergens in het mooie, doch mistige Noord-Holland heeft Ron, na enig onzeker gekerm van mijn kant, mij op zijn Yamaha TT 660 gezet (hoezo korte pootjes) en een duwtje gegeven. Op aanwijzing van hem eerst maar eens wat heen en weer gehobbeld over het stuk gravel aldaar, om een beetje gevoel te krijgen met de motor en de noppenbanden. Holy crap....dat viel nog niet mee...even grote twijfel: 'Marokko, is dat wel verstandig??'. Gelukkig ging het snel beter: hogere snelheid, remmen, bochtjes, het gevoel werd steeds beter. Na een kleine pauze.....(wow dit kost energie) begon het grotere werk: we gingen zandhappen!! Ron voorop en ik volgend (heel soms ben ik best volgzaam ☺). Eerst over wat hardere ondergrond, later ook over mul. Tjonge jonge jonge dit was werken!! En dit was gaaaaaaanaaf!! Mul, zandduinen, kuilen, heuvel(tje)s. De zandduinen (NB: hele kleintjes hóór) waren echt vet: half loskomen, corrigeren en dan gas geven om overeind te blijven. Twee keer met beide voeten los van de stepjes!! Ook het mulle ging best aardig, vooral gas geven daar waar het lastig wordt, zodat je door het zand wordt getrokken. Natuurlijk had ik ook m'n momentjes.... 2x door eigen onhandigheid op m'n snavel en 3x (ezel ☺) bij het oprijden van een hogere heuvel, met een heel blauw bovenbeen tot gevolg.... Ach risico van het vak ☺

Volgende week en de week erop ga ik waarschijnlijk weer mee, want 'al doende leert men' en 'oefening baart kunst'!!! Voor een beginnende zandhaas ging het best aardig!! Ron, bedankt voor je geduld en elke keer de motor liefdevol oprapen, starten en mij d'r opzetten ☺

Nog ff en dan 'ready for take off'!! We hebben er zin in!! ☺

Met vriendelijke groet, greetzz, Maggie

